

Del ligger i dette Sprogs Konstruktion, idet der ikke kan gjøres logisk Rede for, hvorfor det Ord er sagt eller den Bending er brugt. Det gaar med det græske Sprog som med det franske, at der er saa Meget, der afhænger af en rigtig Sprogands eller Sprogtaft, og det gjælder ikke om Latinen. Hvis ærede Medlemmer kunne nøies med dette og forstaa det, saa vilde det glæde mig meget; men selv om de ikke kunne dette, saa vil jeg dog sige, at den praktiske Grund til at foretrække Latin er den, at det er det Sprog, som i alle Lande læres lige indtil nu, og jeg tror ikke, at man vil vinde ved, naar man er saa smaa, som vi ere, at stille sig ikke alene udenfor det Samfund og den Tid, hvori vi leve, men ogsaa fuldstændig forskellig fra den Tid, man er voret ud af. Men for mig er Latinen ikke Hovedsagen, jeg siger kun, at det skal være et Sprog, men af alle de Sprog, jeg kjender, kan jeg ikke tænke mig noget helpigere end Latin, men at det netop skal være Latin, deri ligger der for mig ikke noget Princip. Til Slutning vil jeg sige, at jeg vilde ønske, at det ærede Medlem ikke havde brugt Ordet „formalistisk“; thi det er en Maade at argumentere paa, som gjør Diskussionen for let. Maaſke det ærede Medlem ikke mente Noget med dette Ord formalistisk, thi ved at bruge dette Ord har han allerede sat en Plet paa det Standpunkt, han angriber, som noget særlig Afstyngt og Lort. Hvorfor ikke lige saa godt bruge Ordet „formelt“? Jeg vedkjender mig ganske oprigtig, at jeg betragter det Formelle som Hovedbetingelsen for al Dannelse, og jeg skal ærlig tilstaa, at det gjør jeg af den simple Grund, at jeg ikke tror paa noget brugeligt Indhold uden nogen Form, ligesom jeg ikke tror paa en Lante, som man ikke kan give Form, som man ikke er istand til at udtrykke. Det kalder man i vore Dage Genialitet, men det er et meget daarlignende Udtryk.

2den Viceformand (Høgskbro): Det ærede Medlem fra Maribo Amts 5te Valgkreds (Larsen) har forlangt Ordet for 3die Gang. Dertil udtrædes Thingets Samtykke. Hvis Ingen modfatter sig det, anser jeg Samtykket som meddelt. (Dphold.) Det er saaledes meddelt.

Larsen: Jeg vil dog ikke lade det staa uimodfagt, at Middelaaberens Latin, særlig de kirkelige Hymner, skulde være saa afvigende fra den gangse latinske Grammatik, at man ikke skulde kunne læse dem uden stort Besvær. Jeg veed ikke, om det ærede Medlem har givet sig af med at studere dem, men jeg kan forsikre af egen Erfaring, at da jeg med Madvig's Grammatik i Grindringen tog fat paa de kirkelige Hymner, gif det meget let. Jeg har ikke kunnet finde Afvigelserne høre, end at man med god Villie let kunde komme over dem. Hvad de klassiske Sprogs Betydning som Dannelsesmiddel angaar, skal jeg

gentage, at Bevist for Betydningen deraf og Bevist for, at der virkelig er Forfattere, som kunne gavne dem, der læse dem, kan man finde, naar man ser, hvilke Mænd det ere udgaaede af den moderne Skole, hvilke Elever der ere skabte der, samt naar vi se, hvorledes de Pienneſter vare, som den ældre Skole sendte ud i Verden. Jeg tror nemlig, at hvad enten jeg ser paa Literaturen, Politiken eller paa andre Omraader, vil den ældre Skole kunne være sine Resultater bekjendt i Sammenligning med den nyere. Naar vi træffe paa saadanne gamle Herrer, som have gaaet i Skole i den ægte gamle Latinske Skole, vil Enhver have gjort den Erfaring, at de vare som fyldte med Citater af latinske Forfattere. Det er en Erfaring, som Enhver kan have gjort, saa at man maa erkjende, at noget aldeles Betydningsløst ere ikke de Gamle, og hvad særlig Cicero angaar, saa mener jeg, at han er en udmærket Forfatter for Drengene i Latinskolet.

2den Viceformand (Høgskbro): Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (Brandes) har paany begjæret Ordet. Hvis Ingen fremkommer med Indbending derimod (Dphold), har det ærede Medlem Ordet.

Brandes: Jeg kan alligevel ikke tro Andet, end at Venigheden mellem de to ærede Medlemmer fra Leire (Holstein) og fra Møen (Bojsen) ikke er saa ganske lille endda. Efter at det ærede Medlem fra Leire nemlig har brugt det Udtryk, at han gjerne vilde skjenke det ærede Medlem fra Møen den oldnordiske Skole, naar der blot blev en „ordentlig“ Skole ved Siden af, saa synes det at fremgaa, at han nærer en grundig Mistillid til en Skole med den Art Undervisning, som det ærede Medlem fra Møen anbefaler. Venigheden mellem de to Herrer er altsaa vistnok ikke saa ganske liden. Naar det ærede Medlem fremhævede, at jeg havde brugt Ordet „formalistisk“ om hans Plan, skal jeg sige, at det ingenlunde skete for at sige ham noget særlig Ubehageligt; jeg kan gjerne bruge Ordet „formel“, hvis han ønsker det. Det Afgjørede er, at det ærede Medlem tænkte paa en Lantegymnastik, som han udtrykte sig, men oversprang, hvad denne Lantegymnastik skulde gaa ud paa, hvilket Indhold den skulde udbruges med for overhovedet at kunne komme frem. Det ærede Medlem henviste dernæst til, hvorledes man gif frem i andre Lande, og mente, at vi som et lille Land ikke her burde gaa foran. Men jeg tror, at det ærede Medlem her overser, at vi netop som det lille Land, hvor der tales et Sprog, som ikke tales andre Steder og ikke forstaaes andre Steder, hvad der er Hovedsagen, ere mere henviste til at lære fremmede Sprog, end man er i andre Lande. Vi kunne bedre indrette os paa at undvære de klassiske Sprog for kun at beskæftige os med de levende, end man kan i andre Lande. Det kan